

ΕΧΟΥΝ και οι θεωρίες πημερομηνία λήξης. Όπως η θεωρία ότι η Γη ήταν επίπεδος έχει μπει εδώ και πολλά χρόνια στα χρονοντούλαπο της λήθης. Το ίδιο και η θεωρία του Δαρβίνου και τόσες άλλες. Άλλα και η θεωρία που κάποτε ισχυρίζόταν ότι η Αυστραλία είναι μια «τυχερή χώρα» για τον καθένα που τη διάλεγε σαν τόπο μόνιμης διαμονής του πρέπει να ξεχαστεί το συντομότερο δυνατό. Ήταν κάποτε η Αυστραλία ένας παράδεισος που οι κάτοικοι της απολάμβαναν όλα τα αγαθά του Θεού. Ήταν κάποτε η Αυστραλία ένας παράδεισος που οι κάτοικοι της είχαν καθημερινά δουλειά, ικανοποιητικούς μισθούς, υψηλό βιοτικό επίπεδο, αποταμεύσεις στην τράπεζα, κρατική περίθαλψη, δωρεάν παιδεία και ιδιόκτητο κεραμίδι πάνω από τα κεφάλια τους.

ΠΡΑΓΜΑΤΙ η Αυστραλία σήμερα δεν είναι εκείνη η χώρα που την έλεγαν παράδεισο, που η φήμη εκείνου του επίγειου παράδεισου ξαπλώθηκε σε ολόκληρη τη Γη και μάγεψε εκατομμύρια άμοιρους, για να εγκαταλείψουν τη φτωχή αγκαλιά των Μανάδων τους και να πέσουν στην πλούσια αγκαλιά της Μητριάς. Γιατί μέσα σε αυτόν τον παράδεισο έπεσαν μετά από μερικά χρόνια τα Καπιταλιστικά και τα Σοσιαλιστικά κοράκια που ρήμαζαν την παραμυθένια αυτή χώρα. Που αντικατέστησαν την αταξική αυτή κοινωνία σε προνομιούχους και μη προνομιούχους, την ισότητα με την ανισότητα, την ευημερία με τη δυστυχία, την κοινωνική αλληλεγγύη και τη συλλογικότητα με τον ατομισμό, την κρατική περίθαλψη με την ιδιωτική εκμετάλλευση, το δε ιδιόκτητο κεραμίδι έγινε όνειρο απατόλο.

Η ΜΕΤΕΞΕΛΙΕΝ της Αυστραλίας σε σύντομο χρονικό διάστημα, από χώρα ισοκατανομής του πλούτου της μεταξύ των πολιτών της σε οικονομική οιλιγαρχία, επιβεβαιώνεται πέρα από κάθε αμφιθολία από τα στοιχεία Έρευνας που είδαν πρόσαφατα το φως της δημοσιότητας και μας λένε ότι ο πλούτος που μοιράζονταν πάλαι ποτέ όλοι οι κάτοικοι της Αυστραλίας, τα τελευταία χρόνια έχει συσσωρευτεί στα χέρια μόνο 200 χιλιάδων οικογενειών και ατόμων. Ιδού του λόγου το αληθές! Ποτέ στη μικρή σχετικά ιστο-

απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Αυστραλία Παράδεισος για λίγους

κική πορεία της Αυστραλίας οι φιλάνθρωποι αυτής της χώρας δεν είχαν να αντιμετωπίσουν τόσο ζήτηση στο περιεχόμενο της τσέπης τους, όσο τώρα. Η επαιτεία με επίσημο ή ανεπίσημο ένδυμα, γυμνή ή με προσωπείο, προσωπικά ή απρόσωπα, μέσα από το ταχυδρομείο ή στα κάκκινα φανάρια, είναι εκεί για να κάνει έκκληση στα φιλανθρωπικά μας αισθήματα. Όπου να σταθείς και να βρεθείς υπάρχουν άνθρωποι που ζητούν και άνθρωποι που δίνουν. Από τη μια οι μικροί και μεγάλοι φιλάνθρωποι, από την άλλη οι μικροί και μεγάλοι επαίτες. Άλλα και πόσοι άστεγοι δεν κοιμούνται τα βράδια σε εγκαταλειμμένα κτήρια, σε μια γωνιά κάτω από μικρές γέφυρες, κάτω από δέντρα, κάτω από σκεπαστά πεζοδρόμια ή στους υπόγειους σιδηροδρομικούς σταθμούς και στα παγκάκια των πάρκων. Από το ένα μέρος ο κυβερνητος δίνει απλόχερα οικονομική βοήθεια σε άλλες χώρες

και από την άλλη βλέπει με κακυποψία και περιφρόνηση τους ανθρώπους που υποφέρουν στο εσωτερικό της.

ΜΠΟΡΕΙ η Αυστραλία τα τελευταία χρόνια να γνωρίζει συνεχή ανάπτυξη, εντούτοις περισσότερα από 2,8 εκατομμύρια κάτοικοι της χώρας συνεχίζουν να ζουν σε συνθήκες φτώχειας. Αυτό μας λέει, ότι η 5η Ήπειρος γίνεται μεν πλουσιότερη κυρίως λόγω της μεγάλης ανάπτυξης που γνωρίζει η εξορυκτική της βιομηχανία, αλλά ο αύξηση του πλούτου δεν περνάει εξίσου σε όλα τα κοινωνικά στρώματα. Ιδού του λόγου το αληθές. Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία 2,8 εκατομμύρια Αυστραλοί θεωρούνται φτωχοί «λόγω χαμπλού εισοδήματος» και 2,9 εκατομμύρια κάτοικοι της χώρας δεν είχαν τη δυνατότητα να καλύψουν το κόστος για τη φροντίδα της υγείας των μελών της οικογένειάς τους, ενώ το 25% των ενηλίκων κατοίκων της

Αυστραλίας «γνώρισαν την κοινωνική απομόνωση» και περισσότερα από 500 χιλιάδες παιδιά ζουν σε συνθήκες φτώχειας. Είναι αδιανότο για μια εύπορη χώρα σαν την Αυστραλία μια από τις μεγαλύτερες Οικονομικές Δυνάμεις στον Κόσμο και με πληθυσμό μόνο 23 εκατομμύρια και αμύθητα πλούτη στο έδαφος, το υπέδαφος και τις θάλασσές της, να μην μπορεί να «σηκώσει» τα παιδιά της από τη φτώχεια και τη μιζέρια. Το Ηράκλειο, λοιπόν, έργο του Τόνι Άμποτ πρέπει να είναι κυρίως να ανασυντάξει, αναζωογονήσει και να βελτιώσει την οικονομία της χώρας, που δεν διορθώθηκε με τις Εργατικές Κυβερνήσεις. Αυτή την εξουσία του έδωσε ο Λαός και αυτά τα αποτελέσματα περιμένει.

ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΑ ανήκουμε στην αντίπερα όχθη, αλλά εκ παραδόσεως πάνω από οποιαδήποτε προσωπική μας άποψη υποκλινόμεθα στην αλήθεια. Και η αλήθεια είναι. Η Αυστραλία μια πλούσια χώρα -Ηπειρος με μόλις 23 εκατομμύρια κατοίκους χρειάζεται μια πολύ φιλελεύθερη πολιτική για να αποδώσει καρπούς σε αντίθεση με την δεσμευτική και προστατευτική πολιτική του Εργατικού Κόμματος που οποία επέβαλαν στις Εργατικές Κυβερνήσεις η σχέση τους με τα Συνδικάτα. Η Κυβέρνηση των Φιλελευθέρων με τον Τόνι Άμποτ έχει λοιπόν την παράδοση και τις προγραμματικές προδιαγραφές οικονομικής ανόρθωσης της χώρας και να βάλει μια τάξη σε όλους τους τομείς της κοινωνίας μας. Θα τα καταφέρει όμως να βάλει μια τάξη στην οικονομία της χώρας και να εφαρμόσει τα φιλολαϊκά προγράμματα (ανεργία, φτώχεια, παιδεία, υγεία και συντάξεις) αφού αυτή η πολιτική της τάξης και του Κράτους Πρόνοιας απαιτούν εκτός από τον οβολό του Λαού, να φορολογηθούν και τα υπερκέρδη αυτών που πλουτίζουν λυμανοντας τις πλουτοπαραγωγικές πηγές της χώρας, ή θα τους αφήσει ανενόχλητους να διπλασιάζουν τα πλούτη τους και θα βάλει το Λαό να πληρώσει το λογαριασμό βυθίζοντάς τον ακόμη περισσότερο στο βάλτο της ανέχειας και θα συνεχίσει η Αυστραλία το δρόμο της με τον τίτλο: Παράδεισος για λίγους;

Giorgio's is located in the heart of Belmore with plenty of parking, personal friendly service, relaxed and happy mood, and most importantly its delicious home-style recipes.

Giorgio's cafe • bar
family environment

104 Kingsgrove Road, Belmore • Ph.: 9718 8555